

För vem är lärarlegitimationen bra?

Publicerad här den 30 november 2014

KRAVET PÅ ATT LÄRARNA ska ha en legitimation är en av många reformer som sjösatts i rask takt. Frågan är vilka följdverkningar denna reform får. Är den bra för eleverna? För lärarna eller för samhället?

Är en legitimerad lärare bättre för eleverna? Är hen bättre på att förklara för dem? Är hen mera ambitiös i sina lektionsförberedelser och skickligare att organisera självständigt arbete? Har hen mera humor? Är hen mera rättvis? Bryr hen sig om hur eleverna mår? Sådant är ju viktigare för eleverna än lärarens pappersmeriter.

Genom kravet på legitimation kommer många elever att förlora lärare som de tycker om och som lär ut bra. Elevernas betyg kan komma att sättas av legitimerade lärare som inte känner dem och som inte vet vad de har presterat under lektionerna. Det är inte för eleverna som denna reform är bra.

Kravet på legitimation har medfört att lärarna nu ligger i topp när det gäller otrygga arbetsvillkor. Lärare tvingas komplettera sina akademiska meriter. Detta kan vara påfrestande både för deras ekonomi och deras familjeliv. Legitimationerna har kraftigt försenats vilket har medfört att många lärare nu får sämre löner än vad de är annars skulle ha haft. Den bristande anställningstryggheten bidrar till att ännu fler lämnar läraryrket. Det är inte för lärarna som denna reform är bra.

Den stora mängden ansökningar och den korta tidsfristen har gjort att man tvingats forcera arbetet med att granska och bedöma ansökningarna. Man har därför anlitat anställda i bemanningsföretag för att hinna med detta arbete. De bedömningar dessa kan göra begränsar sig till de sökandes pappersmeriter i form av akademiska betyg och tjänstear. De kan inte bedöma de personliga egenskaper hos lärarna som är viktiga för eleverna. De som anställer lärare får inte något bättre beslutsunderlag genom lärarlegitimationerna. För samhället medför lärarlegitimationerna avsevärda kostnader, men de utgör inte någon garanti för att eleverna ska lära sig bättre eller må bättre. Att de medför att lärarbristen blir ännu svårare drabbar också samhället. Det är inte för samhället som denna reform är bra.

Genom att Jan Björklund och andra under lång tid hade svartmålat skolan och beskyllt lärarna för flum och kravlöshet sjönk lärarnas status. För att råda bot på detta införde Björklund – med stöd från båda

lärarorganisationerna – denna legitimation. Lärarna skulle kunna jämföras med legitimerade läkare, tandläkare, veterinärer och andra yrkesutövare med hög status.

Frågan är om lärarna nu känner sig så mycket mer uppskattade för att de fått en legitimation. Om de inte hade föredragit att pengarna hade använts för att höja deras löner i stället.